

Durmuş Hocaoğlu

Büyük Manevra: V

Yeniçağ, “Analiz”, 02 Aralık 2007, Pazar., s.06
“Analiz” Sıra No: 598; 2007-113; Aralık-01

YENİÇAĞ

Şimdi gelelim Büyük Manevra'nın ikinci perdesine: Artık PKK'ya karşı, kamuoyunu tatmîn edici, münâsîp bir harekât gibi birşeyler yapılmalıdır; tabîî Efendi'nin tâlimatlarına uygun, haddini hudûdunu aşmayan bir sınırlı harekât olmak şartıyla. İmdi bu, çok faydalı olur, hattâ gerekli. Yoksa, bundan sonrasını “asîl ve necîp” Türk milletine kabûl ettirmek büyük müşkilât arzeder; belki ettirilebilir ama hayli de zorlanmayı mücîp olur, en iyisi milliyetçi kabarmayı indirip, şişkinliği atmak için böyle bir harekâtın yapılmasıdır.

Ondan sonra da “asîl ve necîp” Türk milletine dönerek denmelidir ki: “Bakınız biz gerekeni yaptık, derslerini verdik; kötü çocukları bir güzel dövdük; ama, asıl mes'ele bu işin kökünü kurutmakta”.

İşte, Manevra'nın asıl kendisi işbu “kök kurutma harekâtı”nda ortaya çıkacak.

Şöyle çıkacak: “Kök” demek, şu demek: Bu ülkede sâdece Türkler yaşamıyor, bizzat Saygıdeğer Başbakan'ın ifâdesiyle, daha niceleri var, ama, bütün haklar, sâdece, bu kadar etnisiteden “herhangi birisi” olan Türkler'e verilmiş – ya da onlar tarafından gaspedilmiş – bulunuyor, en başta Kürtler olmak üzere. Olmuyor ki kardeşlerim, adamlar haklı gayet tabîî ki. Şöyle haklı: Hakkını vermezsen dağa çıkar!'. İşte “kök” dediğimiz bu; buyurmadı mı ki bizzat Sayın Başbakan, “partilerini kapatalım da dağa mı çıksınlar?”. Sayın Başbakan doğru buyuruyor; elbet de çıkmamalılar; yâni, Biz Türkler onları dağa çıkmağa icbar etmemeliyiz; çünkü dağa çıkarlarsa – bu ülkede de dağdan bol birşey yok elhamdülillah – yine karakollarımız basılacak, yine yollarımız kesilecek, yine kan akacak, yine anaların yüreği dağlanacak ve ilâahir. Bunlar iyi şeyler mi? Elbet de değil! O hâlde mes'elenin hâl tarzı belli olmuştur: Bu kardeşlerimizin, Biz Türkler tarafından bugüne kadar nâhak yere gaspedilen haklarını paşa-paşa vermek; işte bu kadar! Anlaşıldı mı? Vallahi adam doğru söylüyor; anlaşılmıştır efendim! Hem şu da var, denecektir, bugüne kadar bu hakları vermemekte direndik de ne oldu yâni? Yirmüç yıldır – yüzümüzün akı Orhan Pamuk'umuz şâhidimizdir – otuzbinden fazlasını vurduk, astık, kestik, sürdük, evlerini köylerini yaktık, yıktık, ‘dağlarını’ bombalayıp durduk da ne oldu? Hiç oldu, hiç! Açıkçası haklarından gelededik! Gücümüz buraya kadar kardeşlerim. Bütün gücümüzle asıldık; ama nâfile: Biz vurduk, onlar büyüdüler; Biz vurduk, onlar büyüdüler. Üstelik, bundan yirmüç yıl önce, karakol basan âdî şakî sanarak küçümsediğimiz bu kişiler “kendi halkı” arasında taban tuttular, bütün dünya nazarında da “özgürlük savaçısı” oldu çıktılar; kürre-i arzın dört bir yanında “koca” Türkiye Cumhuriyeti ile başa-baş politika yapıyorlar mâşaallah; şimdi bir de Kürt Rambosu filmi çektireceklermiş ki, billahi artık işimiz iyice bitik demektir.

O hâlde yol göründü kardeşler: Şimdi zaman, Kürd'ün bükemediğimiz bileğini öpme zamandır. O kadar da büyütmeyiniz canım: Ne demişler hani, “el-etek öpmekle ağız kirlenmez”. Vallahi aynen öyle; biz denedik, kirlenmiyor. Siz de deneyiniz; inanınız, bişeycikler olmayacak; olsa bile unutursunuz nasıl olsa; hem siz unutkan milletsiniz, üç gün sonra aklınıza bile gelmez.

*

**

Toparlayalım:

1: Aslında, “terörist” dediğimiz adamlar, “Biz Türkler” tarafından zorla gaspedilmiş olan “Kürt Halkı”nın – *işbu “Kürt Halkı” ibâresini hiç unutmayınız, ne mânâya geldiğini daha sonra konuşacağız, bunu da ben diyorum muhterem sevgili kaarîlerim* - “doğal” haklarını “insânî” yollardan alamadıkları için başka çâreleri kalmayınca çar nâ çar silâha sarılmış kader kurbanlarıdır; yâni aslında PKK Terörizmi’ni yaratan Biz Türkler’den başkası değildir. Yine yâni, aslında suç Biz’de

2: Gücümüz de buraya kadar; daha fazlasını yapamayız.

3: Öyleyse, Bizler’in zorla bastırıp da vermek istemediğimiz ve Onlar’ı da zorla almak için dağa çıkmağa icbar eden asıl sebebi, yâni “doğal” haklarını verelim; artık “terör” bitsin, kan dökülmesin, analar ağlamasın, “bu ülke” – *artık “bu ülke” derken bildiğiniz “bu ülke” ol(a)mayacağına da yavaş yavaş alışsanız iyi olur, bunu da yine ben diyorum muhterem sevgili kaarîlerim* – “barış”a kavuşsun, hep birlikte mutlu günlere yelken açalım.

*

**

Böylece iş asıl olarak “terör”e indirgenecek ve Büyük Manevra da aynen böyle uygulanacak; ama aynen böyle söylenmeyecek hiçbir zaman, asla!

Çünkü “siyâset felsefesi” dersi değil yapılacak olan, siyâsetin ta kendisi; yâni insan san’atlarının en zoru, en kirlisi, ahlâktan en fazla arındırılmış olanı. Siz bu satırları okurken, ben siyâset felsefesi seminerinde bu gibi fikirleri sansürsüz olarak söyleyeceğim, tabî felsefenin, yâni hakîkati cırılçıplak sunma san’atının dili ile; ama siyâsetin dili başka. Eğer ki, ben de, siyâset felsefesi dersi değil de siyâsetin kendisini yapacak olsaydım, aynı fikirleri dile getirsem bile, aynı dil ile değil, siyâsetin diline çevirerek dile getirdim; çünkü siyâsetin dili başkadır.

*

**

Evet; nedir bu, “siyâsetin dili” ile sunulacak olan Büyük Manevra?

.. yârin.

... devam edecek.

